

Warszawa, 6 lutego 2020 r.
KL/46/21/DG/2020

Pani
Jadwiga Emilewicz
Minister Rozwoju

Pan
Ireneusz Zyska
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu
Pełnomocnik Rządu ds. Odnawialnych Źródeł Energii

Szanowni Państwo,

W załączeniu uprzejmie przesyłam stanowisko Rady OZE Konfederacji Lewiatan dotyczące ograniczenia „zasady 10h”, wprowadzonej ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2019r. poz. 654). Przekazując propozycję zmian w tym zakresie, liczę na konstruktywny dialog i współpracę.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:
Pan Michał Kurtyka – Minister Klimatu

LEWIATAN

Stanowisko Rady OZE Konfederacji Lewiatan dotyczące ograniczenia „zasady 10h”, wprowadzonej ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Uwagi ogólne:

Rada OZE w Konfederacji Lewiatan, stoi na stanowisku, że realizacja inwestycji, polegających na budowie instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, powinna być poprzedzona rzetelnie przeprowadzoną oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, która swoje odzwierciedlenie będzie miała w prawidłowo wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tego typu przedsięwzięcia. To decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach powinna być poprzedzona analizą możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem oraz powinna w sposób właściwy rozstrzygać o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone przez zainteresowaną społeczność.

Nowo powstające inwestycje w postaci elektrowni wiatrowych budziły i budzą niepokój wśród mieszkańców, którzy najczęściej z powodu niewystarczającej wiedzy, mogą mieć obawy dotyczące bezpieczeństwa planowanej inwestycji, wpływu na komfort życia i rynek pracy, czy też oddziaływania na środowisko. Dlatego niezwykle istotne jest nawiązanie dialogu z lokalnymi społecznościami na możliwie wczesnym etapie przygotowania projektu tak, aby z jednej strony przedstawić rzetelne, potwierdzone badaniami i analizami informacje o projekcie, a z drugiej strony poznać obawy oraz oczekiwania zainteresowanych stron. Dialog musi być jednak przeprowadzony w sposób umiejętny, z zaangażowaniem zarówno strony społecznej jak i inwestora. Ten dialog powinien być rozpoczęty przez wszczęciem procedur administracyjnych oraz powinien być kontynuowany na każdym etapie procesu inwestycyjnego.

Odpowiedzią na deficyt dialogu społecznego i właściwego udziału społeczeństwa w postępowaniach zmierzających do uzyskania kolejnych decyzji inwestycyjnych, była obecnie obowiązująca *ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych* – dalej „ustawa”. W ocenie Rady OZE w Konfederacji Lewiatan, szereg przepisów tej ustawy powinno ulec rewizji i zmianom, tak, aby możliwy był rozwój lądowej energetyki wiatrowej, całkowicie wstrzymany tymi przepisami. W naszej ocenie szereg uregulowań przyjętych w tej ustawie jest nieproporcjonalnych do zamierzonego celu, powodując niezamierzone skutki oraz wywołuje zbędne wątpliwości interpretacyjne.

Uwagi szczegółowe:

1. W naszej ocenie zasadne jest, aby lokalizacja elektrowni wiatrowych następowała wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Takie rozwiązanie będzie sprzyjało zachowaniu ładu planistycznego, a dla inwestorów będzie w większym stopniu gwarantowało bezpieczeństwo prawne, niż przy posługiwaniu się decyzją o warunkach zabudowy. Należy mieć na

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

LEWIATAN

uwadze, że dalsza konkretyzacja w zakresie obszarów, gdzie ostatecznie lokalizacja turbin wiatrowych będzie możliwa, następuje w trybie oceny oddziaływania na środowisko tego typu przedsięwzięcia, co znajduje odzwierciedlenie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której zapisy determinują postpowanie budowlane, a następnie treść pozwolenia na budowę.

2. W naszej ocenie zasadniczym modyfikacjom powinien ulec art. 4 ustawy. Zmiany tego przepisu wywołają szereg znaczących zmian następujących w kolejnych artykułach ustawy, których obecnie nie wymieniamy.

1) Zasadnicze zmiany powinny nastąpić w przepisie art. 4 ust. 1 ustawy, który statuuje obecnie obowiązującą tzw. „zasadę 10H”. W naszej ocenie modyfikacja tej zasady powinna uwzględniać funkcję gwarancyjną, w której przepis prawa zagwarantuje nieprzekraczalną odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego lub od terenów przeznaczonych w planie miejscowym dla budynków mieszkaniowych. Przepis ten powinien określać ww. odległość w taki sposób, aby chronić, nieco nadmiarowo, przed niepożądanymi oddziaływaniami środowiskowymi, w szczególności hałasowymi i efektem migotania cienia. W ocenie wielu ekspertyz w zakresie oddziaływania hałasowego, infradźwiękowego i migotania cienia absolutnie bezpieczną w tym zakresie odległością jest 800m. (zob. np. publikacji rządu związkowego z Bawarii w Niemczech na stronie internetowej https://www.energieatlas.bayern.de/thema_wind/umweltaspekte.html).

Mając na uwadze powyższe, brzmienie art. 4 ust. 1 powinno być następujące:

W art. 4:

1) *ust. 1 otrzymuje brzmienie:*

„1. Odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane:

1) elektrownia wiatrowa - od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa i od terenów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania terenu dla budynków mieszkaniowych oraz

2) budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa i od terenów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania terenu dla budynków mieszkaniowych - od elektrowni wiatrowej

- wynosi co najmniej 800 m liczone od miejsca posadowienia części budowlanej elektrowni wiatrowej, z zastrzeżeniem ust. 4.”

2) Powyższa ogólna zasada lokalizowania elektrowni wiatrowych, nie bliżej niż 800m od budynków mieszkalnych i od terenów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania terenu dla budynków mieszkaniowych, powinna móc być modyfikowana, poprzez wprowadzenie rozwiązania, które w uzasadnionych przypadkach pozwoli zmniejszyć tą odległość, poprzez wyrażenie

member of BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

LEWIATAN

dobrowolnej zgody przez wszystkich mieszkańców, których budynki znajdują się lub mogą się znaleźć bliżej niż 800 m od potencjalnego miejsca posadowienia elektrowni wiatrowej. Zgoda taka była by wymagana od wszystkich właścicieli, którzy posiadają/mogą posiadać budynki mieszkalne, które są/będą oddalone mniej niż 800 od elektrowni. Zgoda byłaby dobrowolna i uzależniona całkowicie od właścicieli. Bez zgody wszystkich właścicieli brak byłoby możliwości lokowania elektrowni wiatrowych w odległości mniejszej niż 800m. Praktyka stosowania takiego przepisu byłaby taka, że inwestor już na najwcześniejszym etapie planowania inwestycji, będzie uzyskiwał potencjalną zgodę. To zmobilizuje inwestorów/deweloperów do bardziej obywatelskiego rozwijania przedsięwzięć. Zapewni właściwy dialog społeczny i właściwy udział społeczeństwa w postępowaniach. Zgoda właścicieli powinna być udzielana w formie aktu notarialnego i ujawniana w dziale III księgi wieczystej. Należy podkreślić, że zasadą będzie odległość 800m przewidziana w ust. 1 art. 4. Proponowany poniżej ust. 4 art. 4 będzie wyjątkiem od zasady, stosowanym np. w przypadkach rozdrobnionej zabudowy. Będzie on gwarantował bezpieczeństwo właścicielom nieruchomości, gdyż brak zgody nawet jednego z nich uniemożliwi lokalizację turbiny w odległości mniejszej niż 800 m. Przepis ten pozwoli jednak w niektórych przypadkach bardziej elastycznie ukształtować lokalizację elektrowni wiatrowych. Zgodnie z zasadą, że „chcącemu nie dzieje się krzywda”, wprowadzenie tego typu regulacji jest w naszej ocenie uzasadnione.

Dla wprowadzenia tego typu rozwiązania należy dodać w art. 4 ust. 4, w następującym brzmieniu:

„4. W odległości mniejszej niż odległość, o której mowa w ust. 1 może być lokalizowana elektrownia wiatrowa, pod warunkiem uzyskania zgody wszystkich właścicieli nieruchomości, na których jest posadowiony budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej. Zgoda jest wyrażana w formie aktu notarialnego. Wyrażenie zgody stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.”

3) Dodatkowo uchyleniu musi ulec ust. 2 w art. 4 ustawy, jako nieprzystający do celu regulacji, a wprowadzający znaczne ograniczenia w lokalizowaniu elektrowni wiatrowych. Przepis ten wprowadza minimalną odległość od form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2340)¹. W naszej ocenie, absolutnie istotnym jest, aby chronić obszary cenne przyrodniczo, jednak obecny ust. 2 w art. 4 ustawy, nie ma żadnej podstawy merytorycznej. O lokalizacji elektrowni wiatrowych względem form ochrony przyrody powinno być decydowane w dedykowanej temu zagadnieniu ocenie oddziaływania na środowisko, której efektem jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższy wniosek wprost wynika z art. 66 ust. 1 pkt 6a, pkt 9, pkt 6, art. 77 ust. 5 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

¹ Obecne brzmienie art. 4 ust. 2: „Odległość, o której mowa w ust. 1, wymagana jest również przy lokalizacji i budowie elektrowni wiatrowej od form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2340), oraz od leśnych kompleksów promocyjnych, o których mowa w art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129 i 2161 oraz z 2019 r. poz. 83 i 125), przy czym ustanawianie tych form ochrony przyrody oraz leśnych kompleksów promocyjnych nie wymaga zachowania odległości, o której mowa w ust. 1.”

ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Co więcej, również monitoringi porealizacyjne (analizy porealizacyjne) nie wskazują na zasadność rozwiązania, które zostało wprowadzone w art. 4 ust. 2 ustawy.

3. W naszej ocenie należy dodatkowo dokonać zmiany w art.13 ust.3b ustawy.

Zmiana ta, dla już istniejących projektów wiatrowych, a nie dopiero planowanych do dewelopmentu, jest kluczowa, aby przywrócić racjonalność w działaniu ustawy i skończyć z nieracjonalnym realizowaniem projektów w oparciu o przestarzałe lub wręcz już nieprodukowane turbiny wiatrowe. Zaproponowana zmiana dałaby możliwość zmiany instalacji 10x2MW (opartej o stare turbiny) na instalację 6x3,3MW (opartą o mniejszą ilość cichszych i nowoczesnych turbin), a w ramach rekonfiguracji możliwe byłoby wręcz odsunięcie od budynków mieszkalnych najbliższych turbin wiatrowych.

W tym celu konieczna byłaby zmiana w art. 13 ust. 3b ustawy, wpisująca się w jej system pojęciowy oraz system pojęciowy ustawy o odnawialnych źródłach energii i zastąpienie słów „elektrowni wiatrowej”(=turbiny wiatrowej), słowami „instalacji OZE”(=parku wiatrowego):

Art. 13 ust.3b otrzymałby wówczas brzmienie:

3b. W przypadku gdy wymagana będzie zmiana albo wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań określonych w ust. 3a, organy wydające takie decyzje nie stosują wymogów określonych w art. 4, pod warunkiem że wydanie albo zmiana pozwoleń na budowę określonych w ust. 3a nie prowadzi do zwiększenia mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii (składającej się z elektrowni wiatrowych) lub oddziaływań elektrowni wiatrowej na środowisko.

Do ewentualnego rozważenia pozostaje czy jest konieczny przepis przejściowy umożliwiający rekonfigurację farmy wiatrowej, nawet z już wygraną aukcją.

Konfederacja Lewiatan, KL/46/21/DG/2020

